

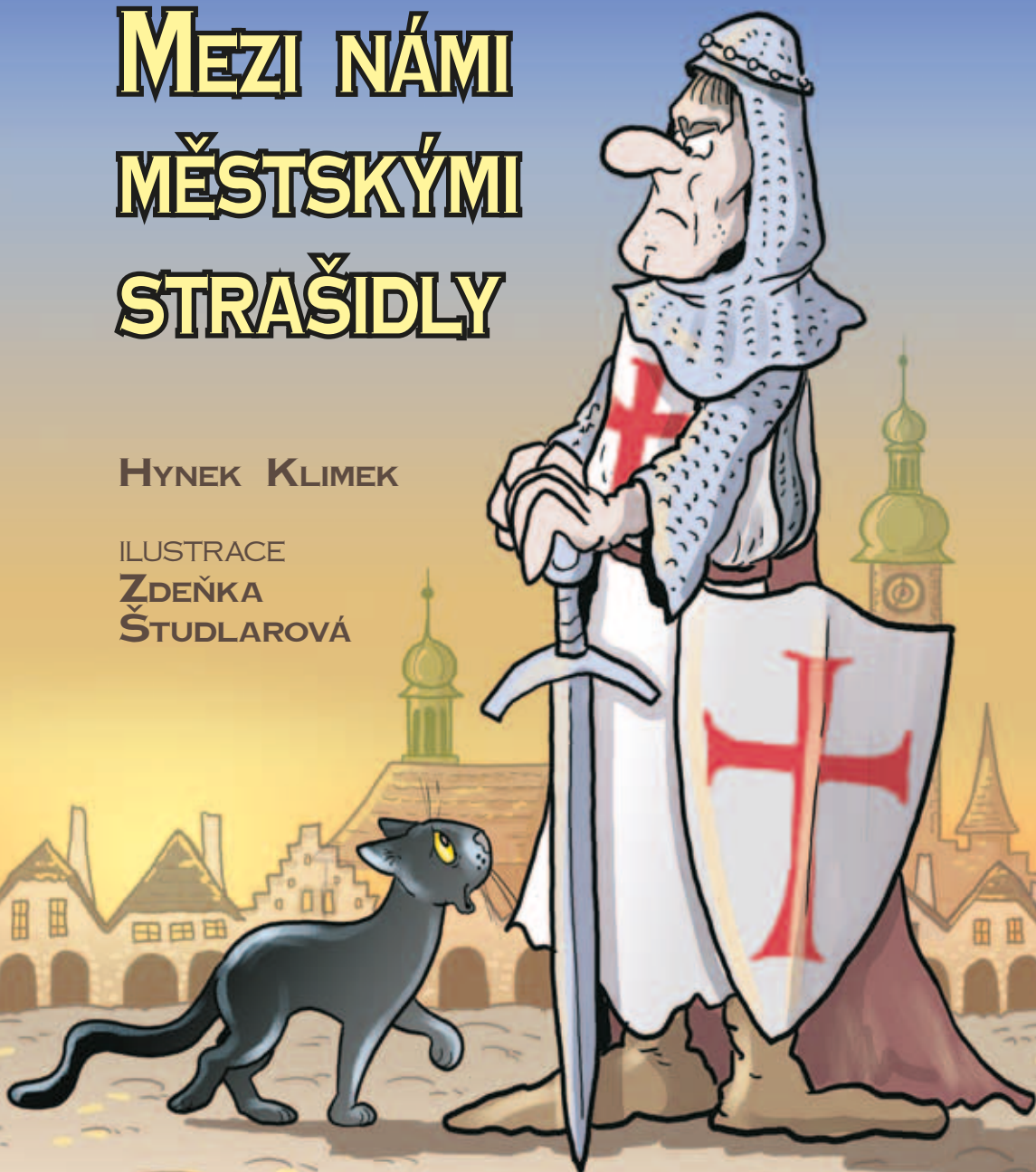
STRAŠIDLÁŘ

MEZI NÁMI MĚSTSKÝMI STRAŠIDLY

HYNEK KLIMEK

ILUSTRACE

ZDEŇKA
ŠTUDLAROVÁ

Hynek Klimek

STRAŠIDLÁŘ

Mezi námi městskými strašidly

Ilustrace Zdeňka Študlarová

Vydala Grada Publishing, a.s. pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 5933. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Jazyková úprava Gabriela Janů
Návrh obálky Zdeňka Študlarová
Grafická úprava a sazba Jan Šístek
Počet stran 64
První vydání, Praha 2015
Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2015

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

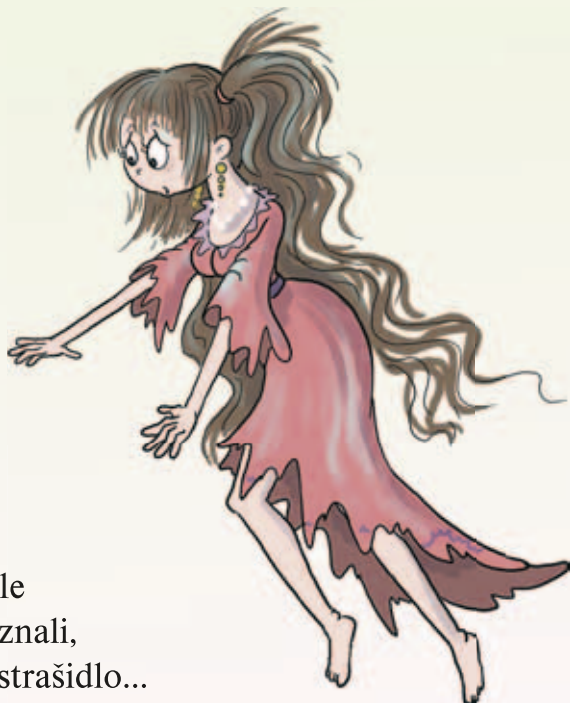
ISBN 978-80-247-9870-7 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9871-4 (ve formátu ePUB)
ISBN 978-80-247-5400-0 (print)

OBSAH

Průvodkyně se představuje	5
O Maryčce vyhnané z pekla	7
O červeném panáčkově a rourácích	12
O nerozvážném řezníkovi a černé kočce	16
O okradeném lupičovi	20
O zkamenělých dívkách	22
O krkavcím otci	24
O pohřební káře a smutném kamelotovi	27
O strašícím učiteli a zvědavém přízraku	30
O prodané kráse	33
O naříkajících kamenech	39
O ztrestaném rytíři a sřáté krásce	44
O dívce oživé v rakvi	48
O dalších městských strašidlech a tajemných jevech	50
O dalších městských strašidlech	58
Vypravěčka se loučí	64

PRŮVODKYNĚ SE PŘEDSTAVUJE

Říkají mi Maryčka a jsem z Ostravy. Bydlela jsem v Přívozu. Skoro se stydím přiznat, čím jsem se stala, jak špatně jsem naložila s životem. Každý den se trápím výčitkami, že jsem zmarnila talent a prohospodařila vrozenou inteligenci. Kam já to mohla dotáhnout! Čím vším jsem se mohla stát, mohla jsem být užitečná a lidé by si mě vážili. Dotáhla jsem to ale nejdřív na většinou lidí, kteří mě znali, opovrhovanou hříšnici a poté na strašidlo...

Prožila jsem hezké dětství, měla jsem hodné rodiče a řadu kamarádek i kamarádů. Po základní škole jsem začala studovat. Jenomže jsem se nechala svést k falešné představě, že důležitější než studium jsou zábava a radovánky. A také třeba i jen krátkodobé slastné prožitky, za které každý obvykle dříve či později tvrdě zaplatí. Říkala jsem si, že později není hned, tak proč to nezkusit a nevychutnat si nabízené, když mám příležitost. Podlehla jsem hloupé představě, že není třeba se namáhat, aby člověk byl šťastný a spokojený. Jak to bylo pošetilé!

Bylo mi sedmnáct let. Urvi si od života, co se dá, dokud jsi mladá a hezká, našeptávali mi proradní svůdci, a já jim uvěřila. Proč jen jsem se zachovala tak hloupě a nezodpovědně...

Ale dost stesků! Mám, co jsem si zasloužila. Alespoň vám teď mohu posloužit jako nenásledováníhodný příklad, jak lze promarnit život. To, že vám mohu vyprávět, mě neskonale těší. Přitom jsem vůbec nedoufala, že se někdy ještě dočkám něčeho potěšitelného a že k tomu dostanu příležitost. Samozřejmě ji využiji, jak nejlépe dovedu, a můžete si být jisti, že na to nikdy nezapomenu a budu si to navždy připomínat, i kdybych měla strašit ještě třeba tisíce let.

Provedu vás tajuplnými, přízračnými a nezřídka i děsuplnými zákoutími světa městských strašidel, mezi která patřím. Některá jsem poznala osobně, o mnohých jiných slyšela anebo jsem se o nich dozvěděla z různých, převážně prastarých knih a spisků. Patříme k početným strašidlům. Neznám město, ve kterém by se o žádném strašidle nevyprávělo, kde by se nevyskytovalo v některé z místních pověstí anebo pohádek.

Nemohu vám ovšem vyprávět zdaleka o všech. Takové vyprávění by bylo velice dlouhé a do rozsahu této knížky by se jistojistě nevtěsnalo, i kdybych byla velice stručná. A to nechci, protože stručnost by byla na úkor poutavosti. A já chci svou příležitost stát se vypravěčkou uchopit za pačesy, jak se za mých časů říkávalo a snad ještě někdo říká.

O MARYČCE VYHNANÉ Z PEKLA

Nejdříve vám dopovím svůj příběh. Už jsem vám řekla, že jsem se chtěla hlavně bavit a užívat si. Při jedné bujaré zábavě jsem vyskočila na dlouhatánský stůl a protančila bosá mezi püllitry, sklenicemi, talíři, popelníky a vším dalším, co na něm leželo, z jednoho konce na druhý.

Byla to vlastně velice dlouhá řada dohromady sražených stolů.

Moje taneční představení vzbudilo veliký ohlas. Rozpoutalo řadu obdivných výkřiků následovanou bouřlivým potleskem. Snad všichni, kdo tam byli, volali, abych takový tanec zopakovala. Neodmítla jsem a potom jsem přetančila po stolech ještě do třetice. Mělo to netušený ohlas. Snad každý mi chtěl něco objednat, cokoliv, co bylo v hostinci na výběr. Samozřejmě jsem ani zdaleka nemohla využít všechny nabídky.

Kdykoliv jsem tam ale zavítala znovu, vyzývali mě, abych na stole zatančila opět, a zase jsem nemusela útratu platit. Když se to o mém tančení rozkřiklo, zvali mě tancovat i do jiných hospod a dalších podniků. Vždycky jsem tančila ráda, a tak jsem neodmítla. Všude, kde mé vystoupení ohlásili předem, mívali plno. Já za to dostávala peníze a mohla je utrácet.

Studium jsem přitom zanedbávala natolik, že jsem na konci školního roku propadla, a ze školy mě vyloučili. Mohla jsem být

